

tvivlsomt, om den Mand, der er beklædet af Kongen som Formand for den egentlige Arbejdsret, skal føre Forsædet i Forligskamret, eller om man ikke bør overlade til Kommunalbestyrelsen, naar der vælges Boldgift, selv at bestemme, hvem der skal være Formand for Boldgiftsretten. Det maa være Genstand for nærmere Afgørelse. Det nævnte Forslag, som jeg har gjort mig til Talsmand for, blev vedtaget af 7 Medlemmer af Næringslovkommissionen, og det har den store Interesse for mig, at af de Medlemmer af Næringslovkommissionen, som sidde her i det høje Ting, vare de fleste, tror jeg, sammen med mig om at stille dette Forslag. Jeg tror, at man der har set sundt paa, hvad der i denne Henseende er at gøre. — Nu har Mesterforeningen eller Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, som blev spurgt paa Foranledning herfra i Sommer, sagt om dette Lovforslag, dels at den er i Tvivl, om ikke Forslaget haade om Arbejdsretter og om Forligskamre helst bør afvente eller knyttes til Næringslovens Emanation, og dels at den er bange for, at de Netter, som her skabes, kunne gribe forstyrrende ind i de lignende Organisationer, der allerede ere i god Gang fra Mester- og Svendeforeningernes Side. Jeg tør ikke her sige, hvor stor Betydning disse to Argumenter have; men man kan ikke overse, at de have deres Betydning. Det første Argument har jo det for sig, at hvis det kunde lykkes gennem Næringsloven at bidrage til at skabe gode Organisationer for Mestre og Svende, saa vilde det være det naturlige Opland for Tilblivelsen af Arbejdsretter. Jeg vil for mit Bedkommende sige, at man behøvede ikke at knytte Bestemmelserne om disse Netters Tilblivelse til Næringsloven, thi der maatte her gøres yderligere Skridt til at klare Tilblivelsen af de Institutioner, som der er Tale om.

Den anden Bemærkning har ogsaa sin Betydning, thi det er vist, at kunde det lykkes ad frivillig Vej gennem Mester- og Svendeforeningernes fortsatte Arbejde, at faa de Forhold ordnede, som der er Tale om, saa var det lykkeligt. Altsaa, selv om vi gaa med den bedste Vilje til at arbejde herpaa, maa vi være varsomme med at gribe forstyrrende ind, og vi maa med Beslædning og Bistand fra disse Sider søge at retlede Arbejdet saaledes, at disse Organisationer og Institutioner kunne faa noget at gøre med hinanden. — Fra Jagforeningernes Side har man sagt, at man lagde Vægt paa denne Lov, fordi den vilde give Afgang til, at ogsaa de, der ikke ere Medlemmer af Jagforeningerne, kom til at stemme paa Dom-

merne og Bisidderne. Men jeg tror dog, naar jeg ser Sagen fra Jagforeningernes Side, at de have set fejl ved at ønske dette. Jeg tror, at de burde have stillet sig saaledes over for Arbejderne og deres Interesser, at de sagde, at der ligger meget ringe Vægt paa, at disse enkelte Arbejdere komme til at stemme paa Dommeren; det giver ikke nogen Garanti for, at de ville stemme paa rette Maade. Lad os blive paa den Vej, vi tidligere have været inde paa, lad os se, hvad der kan udvikle sig gennem Foreningernes Indflydelse. For de Arbejders Bedkommende, der ere uden for Jagforeningerne, kan det maaste klares paa den Maade, at der kaldes Folk til, der udtages af den vedkommende Kommunalbestyrelse.

Jeg beder undskyldte, at jeg saa længe har opholdt mig ved denne Sag, og skal nu slutte, men jeg kan dog ikke lade være med, skønt jeg er ny i Tinget, at sige: Hvorledes ligger nu Sagen for for Landstingets Bedkommende? Sagen vil kunne mene — og det har jeg ogsaa sagt, forekommer det mig, med tilstrækkelig Varsomhed —, at jeg skulde tro, at det, som jeg har angivet for den rette Vej, skal udgives for den fulde Visdom. Saaledes maa jeg slet ikke forstaa. Det har været mig om at gøre at gøre opmærksom paa, at der var stor Tvivl om, hvorvidt vi gennem dette Lovforslags Indhold vilde naa Maalet, og at dette Maal maaste bedre kan naas ad andre Veje. Men det, som det mest har været mig om at gøre, var at udtale, at jeg hystes, at Sagen burde prøves nøje af Landstinget, inden man gør dette Lovforslag til Lov, hvad enten Landstingets Udvalg saa kommer til at sige, at det helst vil knytte dette til Næringslov-arbejdet, eller det vil sige, at det vil arbejde videre og skaffe sig Visshed om, hvorvidt de bestaaende Foreninger virke saaledes, at der gennem dem kan skabes noget nyt; hvad enten det vil sige: Vi ville gennemprøve disse Ting og med Vædringer gøre Lovforslaget til Lov, eller sige, at denne Sag maa helst fremmes fra Regeringens Side. Jeg forstaaer godt den højstarede Regerings Stilling, naar den har sagt, at denne Sag er kommen frem ved privat Initiativ, og at den maa derfor oppebie, hvad Tingene eens om. Men selv om vi ved vore Prøvelser komme til det Resultat, at vi ikke magte at foretage yderligere Skridt, var det dog en Vej at gaa, saaledes at søge yderligere Arbejde gjort. Alt dette maa, jeg gentager det, ikke opfattes som nogen Bestræbelse fra min Side for at standse Sagen; det er ingenlunde Tilfældet. Enhver, der har hørt mine Ord, vil forstaa, at jeg paa mange Maader